

Iubiți miri,

Mântuitorul Iisus Hristos se bucură împreună cu noi că ați venit la biserică pentru a pecetlui pentru veșnicie în fața Sfântului Altar dragostea pe care El a aprins-o în sufletele voastre. În Tainele Bisericii (Botezul, Mirungerea, Euharistia sau Împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului, Spovedania, Cununia, Preoția și Maslul) ni se împărtășesc în chip tainic (nevăzut) harul sau energiile lui Dumnezeu care ne ajută să trăim o viață armonioasă, curată și sfântă. În slujba Tainei Cununii, Biserica se roagă lui Dumnezeu ca să vă binecuvânteze, să facă din voi un singur trup și un singur duh, să vă rânduiască o viață fericită și dar de prunci buni. Prin Taina Cununii vă zidiți familia pe piatră și nu pe nisip (cf. Matei 7,24-27).

Pentru ca Taina Sfintei Cununii să fie bineprimită și să rodească duhovnicește în viața noii familii, mirii sunt chemați să se pregătească pentru primirea ei, iar apoi să primească darul de prunci - ca urmare firească a iubirii - și să nu se ferească de responsabilitatea nașterii, reducând căsătoria doar la plăcerea trupească. De aceea vă prezentăm aici câteva învățături practice, precum și condițiile canonice sau bisericești, izvorâte din învățătura creștină practică de secole.

CUPRINS

EXPLICAȚIA DUHOVNICEASCĂ A TAINEI CUNUNIEI	2
EXPLICAȚIA PRACTICĂ A SLUJBEI CUNUNIEI.....	3
Rânduiala Logodnei.....	3
PREGĂTIREA PENTRU SLUJBA SFINTEI CUNUNII.....	5
Ce trebuie să știe și să păzească mirii	5
Rostul nașilor la cununie	6
Condițiile canonice (bisericești) pentru căsătorie	7
Unde are loc slujba Cununii?	8
Când se săvârșește Cununia și când nu se poate face slujba?.....	8
Pregătirea mirilor, a nașilor și a nuntașilor.....	9
REZUMAT. CELE NECESARE PENTRU SLUJBA CUNUNIEI	11

EXPLICAȚIA DUHOVNICEASCĂ A TAINEI CUNUNIEI

Toți tinerii visează și așteaptă cu mare bucurie ziua în care vor deveni miri și mirese. Ziua nunții este cea mai frumoasă zi din viața lor, este ziua de naștere a unei noi familii! O familie se naște din căutarea și găsirea reciprocă a celor doi tineri, în taina iubirii și a unirii lor în Hristos.

Unirea dintre un bărbat și o femeie este descrisă în Sfânta Scriptură ca fiind asemănătoare cu unirea dintre Iisus Hristos și Biserica pe care El a întemeiat-o. Sfântul Pavel spune că Hristos este capul Bisericii, iar Biserica este trupul lui Hristos. În mod similar, bărbatul este capul familiei, în timp ce femeia este inima familiei. Unirea între cap și inimă face ca dragostea dintre cei doi să fie desăvârșită, cum desăvârșită este unirea dintre Hristos și Biserică.

Cununia este o Taină, pentru că prin rugăciunea preotului împreună cu mirii, nașii și toți cei prezenți lucrează în chip tainic (nevăzut) dar real Duhul Sfânt care „**îi unește pe cei doi într-un gând, îi încununează într-un trup, le dăruiește roada pântecelui, dobândire de prunci buni, viață pașnică, lungime de zile, înțelepciune, dragoste statornică întru legătura păcii, cununa cea neveștejită a măririi**”. Nașterea de prunci este rodul firesc al iubirii. Cei ce împiedică nașterea prin orice mijloace păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu care dă omului darul vieții. Avortul este o crimă (contraceptivele nu sunt simple mijloace de a se feri de „sarcini nedorite”, ci eleucid fătul la începutul dezvoltării sale naturale).

Iubirea este principiul căutării mirelui și a miresei. Iubirea este cea care îi motivează pe oameni să se dăruiască unul altuia, până la sacrificiul suprem și până la contopire, adică să-l porți pe celălalt în tine permanent, să nu te desparți de el niciodată, *după cum Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea* (Epistola către Efeseni 5, 25).

Dumnezeu, care este Treime de Persoane, l-a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa. De aceea omul este o ființă a dialogului dintre persoane și toată viața lui caută dialogul cu Creatorul său și cu semenii săi. Căutarea celui alt pentru a fonda o familie înseamnă nu numai iubire, ci și jertfă și renunțare la sine. De fapt, iubirea adevărată este renunțare la sine de dragul celui alt. Acest lucru l-a făcut Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care s-a dăruit lumii, jertfindu-se pentru fiecare dintre noi. Nicăieri ca în familie nu se trăiește mai intens dragostea reciprocă. Familia este școală a dragostei, locul prin excelență în care învățăm și exersăm permanent dragostea de Dumnezeu și de aproapele, începând de la nașterea noastră, de la sânul părinților și până când devenim noi înșine părinți și bunici.

EXPLICAȚIA PRACTICĂ A SLUJBEI CUNUNIEI

Rânduiala Logodnei

Logodna (cuvânt grecesc, care înseamnă „a-ți da cuvântul”) e rânduită ca introducere sau pregătire a Nunții. Biserica binecuvântează această veche datină printr-o slujbă scurtă, premergătoare Nunții sau Cununiei. Partea cea mai importantă a slujbei Logodnei e punerea inelelor pe degetele logodnicilor de către preot și apoi schimbarea acestor inele de către nași.

Atât la Logodnă cât și la Cununie, mirii sunt însoțiți de nași (nuni), ca martori și garanți ai acestei uniri duhovnicești.

Inelele de logodnă (verighetetele)

Inelul (verigheta) este semnul iubirii, al credințioșiei și al legăturii trainice între viitorii soți. Cele două verighetete se binecuvântează de către preot, înainte de a fi puse la mâinile logodnicilor.

Rânduiala Cununii

Slujba Logodnei și a Cununii se face în naos, adică în mijlocul Bisericii, înaintea unei mese pe care se așează Sfânta Evanghelie, cununiile, Sf. Cruce, sfeșnice cu lumânări și inelele de logodnă. Mirele stă în dreapta, ca unul care este capul familiei, iar mireasa la stânga lui, lângă inima lui, ca una care a fost făcută de Dumnezeu din coasta bărbatului, datorându-i acestuia ascultare.

Cel mai important moment al slujbei este punerea cununiilor: preotul face de trei ori semnul crucii cu cununiile peste fețele mirilor, rostind de fiecare dată cuvintele: „*Se cunună robul (roaba) lui Dumnezeu (numele) cu roaba (robul) lui Dumnezeu (numele), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*”, apoi le pune pe capul lor, întâi al mirelui și apoi al miresei.

Semnificația „cununiilor” care se pun pe capul mirilor

Cununiile, confecționate din metal, sunt făcute în chipul coroanelor cu care se încununau odinioară regii și împărații. Ele închipuiesc podoaba, cinstea și răsplata care se aduc curăției și fecioriei mirilor pentru care aceștia sunt încununați ca niște împărați, înzestrați cu puterea de a da viață, adică de a naște copii. De aceea se cântă pentru dânșii: „*Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire și cu cinste încununază-i pe dânșii!*”

După punerea cununiilor, urmează citirea Apostolului (din epistola către Efeseni cap. 5, versetele 20-33), în care Sfântul Apostol Pavel aseamănă nunta cu legătura sfântă dintre Hristos și Biserică, îndemnând pe miri să se iubească unul pe altul. Se citește apoi Evanghelia, în care se istorisește minunea înfăptuită de Mântuitorul la nunta din Cana Galileii (Ioan 2, 1-11).

Urmează o ectenie, adică o adunare de rugăciuni scurte, după care preotul binecuvântează paharul de obște (comun), adică un pahar cu vin, din care dă mirilor să guste pe rând, în timp ce se cântă: „*Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema*” (Psalm 115, 4).

Semnificația paharului din care beau mirii

Paharul binecuvântat simbolizează, pe de o parte, bucuria și veselia nunții, iar pe de alta, unirea într-un cuget și menirea comună a viitorilor soți care vor împărtăși împreună de aici înainte, atât bucuriile cât și necazurile vieții. După aceasta se face înconjurarea de trei ori a mesei de către alaiul de nuntă, format din slujitori, miri și nași.

Semnificația înconjurării mesei în timpul slujbei

Această înconjurare în chip de horă închipuie bucuria prilejuită de nuntă. Și deoarece nunta se face în scopul nașterii de prunci, Biserica ne duce cu gândul la nașterea mai presus de fire a Mântuitorului Hristos din Fecioara Maria, care a fost prezisă de proorocul Isaia (7, 14). Pe acesta îl cheamă acum Biserica să dănuiască împreună cu noi, de bucurie că i s-a împlinit proorocia: „*Isaie, dănuiește! Fecioara a luat în pântece...*”. Se cântă, de asemenea, și două cântări de la slujba hirotoniei: „*Sfinților Mucenici...*” și „*Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule...*”, care înseamnă că mirii trebuie să se asemene lui Hristos și sfinților Lui, prin viața curată pe care o vor duce și în căsnicie, răbdând în iubire toate greutățile care se ivesc în familie.

PREGĂTIREA PENTRU SLUJBA SFINTEI CUNUNII

Ce trebuie să știe și să păzească mirii

Sf. Simeon al Tesalonicului îndeamnă pe miri astfel: „*Trebuie să știm că aceia care se căsătoresc s-au însoțit de la Dumnezeu și sunt curați cu chemarea Celui Curat. Să păzească unul față de altul nunta neîntinată și în pace, să trăiască în evlavie. Cei ce au fost uniți de Dumnezeu în cinste, dragoste, curăție, trăirea într-un gând și în pace, să le păzească, și unul și altul, ca pe o comoară, pentru că li se va cere să răspundă de curăție și de celelalte lucruri dumnezeiești. Aceștia să se îngrijească nu*

numai de trupuri, ci mai cu seamă de sufletele lor, căci astfel și Dumnezeu va fi cu dânșii. Pe copiii lor să-i crească „întru frica și învățătura Domnului”, precum învață Sfântul Pavel (Efes. 6, 4), și din cele ce câștigă să miluiască pe cei săraci, ca și ei să fie miluiți de Dumnezeu și să se învrednicească Împărăției cerurilor, împreună cu copiii” (Sf. Simion al Tesalonicului, *Despre cinstita nuntă*, cap. 282, trad. rom. p. 183).

În *Învățătura de Credință a Bisericii (Catehismul Ortodox)* citim: „Să nu uite mirii că legătura prin care Taina Nunții unește pe bărbat și femeie este sfântă și veșnică, pentru că este binecuvântată și consfințită de Biserică, adică întărită de Dumnezeu însuși. Precum auzim în Apostolul ce se citește la cununie, această legătură e asemănată de Sf. Pavel cu legătura sfântă și tainică dintre Hristos și Biserică (Efeseni 5, 23). Ea trebuie să rămână trainică și statornică și nu poate fi desfăcută pentru orice nepotrivire trecătoare, sau pentru alte pricini care tulbură din când în când pacea și liniștea căminului. Supărările și necazurile, mici sau mari, de care nimeni nu este scutit în viață, pot umbri uneori înțelegerea și armonia dintre soți; dar ele nu sunt temeiuri pentru divorț, adică pentru desfacerea căsniciei. „Și vor fi cei doi un trup...” zice Sfântul Apostol Pavel despre cei ce se însoțesc prin Taina nunții (Efes. 5, 31). „Și pe care i-a unit Dumnezeu, omul să nu-i despartă...”, spune Mântuitorul (Matei 19, 6)... Numai moartea desparte vremelnic pe soții care s-au iubit în această viață, pentru ca să-i unească din nou, pentru veșnicie, în cealaltă viață”.

Rostul nașilor la cununie

Rolul și datoria nașilor la cununie sunt similare cu ale nașilor de botez. Ei sunt martori și garanți ai temeiniciei făgăduințelor făcute de viitorii soți unul față de altul și ai trăiniciei legăturii pentru tot restul vieții. De aceea ei pun mâna pe cununii, atât atunci când sunt puse pe capul mirilor, cât și

atunci când sunt luate. De regulă ei sunt aceleași persoane care au fost nași la Botez, sau urmașii lor și trebuie să fie ortodocși și cu bună viețuire creștinească, purtându-se față de miri ca niște părinți și învățători ai lor. Nașii sunt primii care intervin atunci când apar neînțelegeri în familie pentru a salva unitatea și trăinicia ei.

Condițiile canonice (bisericești) pentru căsătorie

- Cei doi tineri care vor să se cunune unul cu altul, **nu trebuie să aibă între ei nici un fel de rudenie** trupească (de sânge) sau duhovnicească. Cununia între rude este oprită cu desăvârșire de Sfintele Canoane ale Bisericii Ortodoxe, inclusiv între verii de gradul II.
- **Căsătoriile nu pot fi făcute în orice zi**, de aceea trebuie să se țină seama de zilele de post și zilele marilor sărbători (*a se vedea indicațiile de mai jos*).
- Mai înainte cu câteva săptămâni de cununia religioasă, cei doi tineri împreună cu nașii lor **sunt datori să se spovedească**, ca prin post și rugăciune să se **pregătească pentru Sfânta Împărtășanie**.
- **Nașii** mirilor trebuie să fie **creștini ortodocși cununați**, buni, iubitori de Biserică, capabili să învețe și să povățuiască pe calea cea bună a dreptei credințe pe finii lor.
- **Părinții** celor doi tineri trebuie să se învoiască la căsătoria copiilor lor. Căsătoriile făcute fără voia părinților nu aduc bucurie copiilor și sunt oprite prin canoane de către Sfântul Vasile cel Mare (canoanele 38, 40 și 42).
- Cei doi tineri **trebuie să se iubească și să se învoiască a se casatori unul cu altul**, căci dacă se căsătoresc fără voia lor, la îndemnul părinților sau pentru câștiguri materiale, această nuntă nu poate dăinui și nu este plăcută lui

Dumnezeu.

Unde are loc slujba Cununii?

Slujba Nunții se face numai în biserică, deoarece Cununia este una din cele șapte Taine bisericești, adică slujbele cele mai importante, care se fac doar în casa lui Dumnezeu. Comunitatea se adună în lăcașul de rugăciune pentru a spori iubirea în comun, adică a împărtăși bucuria cu toată obștea credincioșilor, după cum întreaga comunitate ia parte și la necazurile și durerile fiecărui membru al ei. Săvârșirea Cununii în case particulare sau în alte locuri este îngăduită la mare nevoie și din motive bine întemeiate, cu binecuvântarea episcopului locului.

Când se săvârșește Cununia și când nu se poate face slujba?

Fiind prilej de bucurie și de veselie, Cununia se săvârșește **în zilele de sărbătoare**, îndată după Sf. Liturghie, când toți credincioșii se află în biserică.

Când nu se pot face nunți?

Potrivit poruncii a noua a Bisericii, **nu se pot face nunți** în următoarele zile și răstimpuri de peste an:

a) *în cele patru mari posturi* (Postul Sfințelor Paști, al Crăciunului, al Sfinților Apostoli și al Adormirii Maicii Domnului)

b) *în toate zilele de post din cursul anului*: miercurea și vinerea, Ziua Crucii (14 septembrie), Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul (29 august).

c) *în Săptămâna Brânzei* (sau „săptămâna albă”), care este socotită ca vreme de pregătire pentru post.

Nunta nu se face în post, fiindcă petrecerile și bucuria ospetelor nunții nu se potrivesc cu pocăința și înfrânarea pe

care ne-o impune postul (canonul 69 al Sf. Apostoli și canonul 52 al Sinodului din Laodiceea).

d) *în Săptămâna Luminată* (săptămâna Paștilor), *în Duminica Rusaliilor*, *în răstimpul dintre Crăciun și Bobotează*, precum și în ajunul tuturor praznicelor mari de peste an, pentru ca veselia nunții să nu ne facă să uităm bucuria duhovnicească a acestor mari sărbători creștine.

Pregătirea mirilor, a nașilor și a nuntașilor

Pregătirea mirilor

Nunta este cea mai veche instituție binecuvântată de Dumnezeu, fiind întemeiată de El în rai. Ea stă la temelia familiei și a întregii lumi. Tăria familiei depinde de respectarea principiilor morale și învățăturilor practice ale Bisericii. De aceea:

- Mirilor le este de mare ajutor **să cunoască bine învățătura de credință ortodoxă**: să știe „Tatăl Nostru”, Crezul și alte rugăciuni; să aibă un părinte duhovnic la care să se spovedească regulat; să citească **Sfânta Scriptură**, mai ales **Noul Testament și Psalmii**, Viețile Sfinților și alte cărți de folos sufletesc.
- Mirii sunt datori să trăiască în curăție și feciorie până la cununia religioasă și să se străduiască să facă fapte bune din dragoste față de aproapele, mai ales față de cei necăjiți, să se roage, să meargă regulat la biserică, să postească, să asculte de părinți.

Pregătirea nașilor

Nu poți mărturisi înaintea lui Dumnezeu că vei purta grija duhovnicească finilor, dacă nu te-ai mărturisit (spovedit) tu însuși înaintea preotului duhovnic ca să iei iertare de păcate. Se cuvine așadar ca și nașii, întocmai ca și mirii *să se pregătească*

de nuntă cu Spovedanie.

Pregătirea nuntașilor

Atât mirii și nașii, cât și nuntașii, sunt sfătuiți să se pregătească de bucuria slujbei Cununii ca adevărați creștini, cu îmbrăcăminte cuviincioasă, care să reflecte respectul față de locul sfânt în care se săvârșește sfânta slujbă. De asemenea, este de mare importanță ca toți cei prezenți să se roage împreună cu preotul și cu mirii, pentru că slujba în biserică înseamnă participarea la rugăciune a tuturor celor prezenți. Se cuvine deci ca nuntașii să fie cât mai atenți la slujbă, să evite vorbitul, precum și folosirea telefoanelor mobile. Excesul aparatelor de filmat și fotografiat, precum și deplasarea prin biserică pentru a fotografia tulbură atmosfera de rugăciune atât de necesară acestui moment sfânt. De aceea este de recomandat ca o singură persoană să se ocupe de filmat și fotografiat.

REZUMAT. CELE NECESARE PENTRU SLUJBA CUNUNIEI

1. **Preotului trebuie să i se aducă la cunoștință din timp cu privire la starea civilă și religioasă a mirilor** (dacă au mai fost sau nu căsătoriți civil și/sau religios înainte. Pentru căsătoria a doua este necesară binecuvântarea episcopului) **și date privind pe nași** (numele și prenumele, vârsta, confesiunea).

2. **Mirii să țină seama** de condițiile canonice (bisericești) și de timpurile din an în care se pot face nunți.

II. Mirii sunt rugați să aducă la biserică următoarele:

1. **Certificatul de căsătorie civilă în original** - căsătoria civilă este obligatorie înainte de slujba Cununii.

2. **Inelele de logodnă (verighetele)** -semn al legăturii de dragoste între miri;

3. **Două lumânări** pe care le vor ține nașii – *semn al luminei lui Hristos*;

4. **O icoană** – pe care preotul o va binecuvânta și nașii o vor oferi mirilor la sfârșitul slujbei. Icoana va fi ocrotitoarea căsniciei și a dragostei celor căsătoriți;

5. **O sticlă cu vin dulce** și un pahar de sticlă din care vor bea mirii vinul binecuvântat de preot;

6. **Pișcoturi** (sau câteva felii de cozonac);

Această broșură a fost alcătuită de Preacucernicii Părinți Ioan Forga (Leipzig) și Iosif Rădulescu (Düsseldorf) și revizuită de Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Serafim. Ea se distribuie gratuit pentru pregătirea Cununiei.